

DAVID PADRÓS

EL TEMPS SEGONS RAMA

PER A ORQUESTRA

El temps segons Rama

1a edició: desembre 2017

Revisió de l'edició: Jesús Rodríguez Picó

© David Padrós

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

Tel: + 34 93 832 69 46 + 34 93 318 06 05

email: dinsic@dinsic.com - www.dinsic.com

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: Service Point

Pau Casals, 161-163

08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dipòsit legal: B-24.775-2017

ISMN: 979-0-69231-833-9

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprogramació i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'autor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establetes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.

Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona

Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529 - 08011 Barcelona

Tel: + 34 93 832 69 46 + 34 93 318 06 05

email: dinsic@dinsic.com - www.dinsic.com

El temps segons Rama és la darrera composició de la trilogia simfònica “Orient-Ocident” del catàleg de Padrós. Escrita l’any 1999, va ser estrenada per l’OBC i dirigida per James DePriest.

Si en les dues obres simfòniques anteriors les referències s'establien amb les cultures tibetana i japonesa, ara el compositor s'aproxima a la concepció que els antics Vedes tenien del temps. L'obra està concebuda com una estructura sòlida i compacta. La música es desenvolupa d'acord amb el principi de moviment inexorable i de regeneració contínua, principis extrets de la filosofia dels antics Vedas.

Juan José Olives assenyala algunes característiques essencials en l'obra de David Padrós: “un cert sentit circular, concèntric, de caràcter envoltant [...], un sentiment clar de l'estàtica i la atemporalitat”. També destaca la inclinació cap a una concepció espacial de la música, present en quasi tota la seva obra. Aquesta concepció es concreta en la definició dels diferents grups instrumentals amb característiques pròpies, entrelaçant-los i donant una sensació de desplaçament espacial. En contrast, el clarinet i la trompeta intervenen en breus i punyents solos, mentre que la percussió sovint és tractada amb una puntuació enèrgica. El recorregut dels elements melòdics tendeix cap a l'agut, i a questa corba serveix d'enllaç entre els diferents blocs instrumentals i permet impulsar la contínua transformació.

El temps segons Rama està dividida en nou seccions. El compositor explica la relació de cadascuna amb el concepte del temps dels Vedas: “acció i moviment; breu descans; reapareix com a creador; breu descans; preservació i destrucció del món; espai buit; presència del passat; es redueix el cosmos al caos; renovació del món”.

Durant diversos anys, David Padrós va col·laborar amb el grup Vol ad Libitum. El seu director i compositor, Jordi Russinyol, explica l'experiència del treball conjunt: “Una música salvatge i íntima amb influències dels referents europeus i de molt més lluny. La seva música es va trobar en tot moment amb un entorn hostil, en el seu temps i encara avui. La seva persistència semblava aliena a les respostes i els silencis del públic, cosa que li va fer difícils els darrers anys de la seva vida. Una vida que va voler intensa, transcendent, existencial. En la música, i especialment en la pròpia composició, li anava la vida. Quan l'expressió musical s'anà extingint, va morir, i no a la inversa”.

Jesús Rodríguez Picó

El temps segons Rama (El tiempo según Rama) es la última composición de la trilogía sinfónica “Oriente-Occidente” del catálogo de Padrós. Escrita en 1999, fue estrenada por la OBC y dirigida por James DePriest.

Si en las dos obras sinfónicas anteriores las referencias se establecían con las culturas tibetana y japonesa, ahora el compositor se aproxima a la concepción que los antiguos Vedas tenían del tiempo. La obra está concebida como una estructura sólida y compacta. La música se desarrolla de acuerdo con el principio de movimiento inexorable y de regeneración continua, principios extraídos de la filosofía de los antiguos Vedas.

Juan José Olives señala algunas características esenciales en la obra de David Padrós: “un cierto sentido circular, concéntrico, de carácter envolvente [...], un sentimiento claro de la estética y la atemporalidad”. También destaca la inclinación hacia una concepción espacial de la música, presente en casi toda su obra. Esta concepción se concreta en la definición de diferentes grupos instrumentales con características propias, entrelazándolos y dándoles una sensación de desplazamiento espacial. En contraste, el clarinete y la trompeta intervienen en breves y desgarradores solos, mientras que la percusión a menudo es tratada con una puntuación energética. El recorrido de los elementos melódicos tiende hacia el agudo, y esta curva sirve de enlace entre los diferentes bloques instrumentales y permite impulsar la continua transformación.

El temps segons Rama se divide en nueve secciones. El compositor explica la relación de cada una con el concepto del tiempo de los Vedas: “acción y movimiento; breve descanso; reaparece como creador; breve descanso; preservación y destrucción del mundo; espacio vacío; presencia del pasado; se reduce el cosmos al caos; renovación del mundo”.

Durante varios años, David Padrós colaboró con el grupo Vol ad Libitum. Su director y compositor, Jordi Russinyol, explica la experiencia del trabajo conjunto: “Una música salvaje e íntima con influencias de los referentes europeos, y de mucho más lejos. Su música se encontró en todo momento con un entorno hostil, en su tiempo y todavía hoy. Su persistencia parecía ajena a las respuestas y los silencios del público, cosa que le hizo difíciles los últimos años de su vida. Una vida que quiso intensa, transcendental, existencial. En la música, y especialmente en la propia composición, le iba la vida. Cuando la expresión musical fue extinguiéndose, murió, y no al revés”.

Jesús Rodríguez Picó

El temps segons Rama (Time according to Rama) is the last work in Padrós’ “East-West” symphonic trilogy. Written in 1999, it was premiered by OBC (Barcelona Symphony Orchestra – National Orchestra of Catalonia) and conducted by James DePriest.

The two previous symphonic works made references to Tibetan and Japanese cultures, whereas now the composer looks at the concept of time in the old Vedas. This work is designed as a solid, compact structure. Music develops according to the principles of inexorable movement, and continuous regeneration, both in the philosophy of the old Vedas.

Juan José Olives highlights some essential features in David Padrós’ work: “a certain circular sense, concentric, of a surrounding character [...], a clear feeling of stasis and timelessness.” Also salient is the tendency to a spatial conception of music, present throughout his work. Instrument groups, based on their distinct features, are set up and intertwined, hence given a sense of movement. While the clarinet and the trumpet intervene in short, biting solos, percussion is often treated with energetic punctuation. Melodies rise, linking the instrumental voices, and driving the continuous transformation.

El temps segons Rama is divided into nine sections. The author explains their relationship with the concept of time in the Vedas: “action and movement, short rest, reappears as creator, short rest, preservation and destruction of the world, void, presence of the past, cosmos reduced to chaos, renovation of the world.”

For several years, David Padrós collaborated with the Vol ad Libitum group. Its conductor and composer, Jordi Russinyol, tells about his joint work experience: “Wild and intimate music, influenced not only by European culture, but also from much further away. His music always faced a hostile environment, in his time and still today. His persistence seemed unconcerned about the audience’s reactions and silences, which made the last hours of his life difficult. A life he wanted to be intense, transcendental, and existential. He gave his life to music, and specially to his own writing. When his musical expression faded away, he died, and not the other way round.”

Jesús Rodríguez Picó

EL TEMPS SEGONS RAMA

Partitura en Do

David PADRÓS

A

B

Flute 1

Flute 2

Oboe 1

Oboe 2

Clarinet in B_b 1

Clarinet in B_b 2

Bassoon 1

Bassoon 2

Horn in F 1

Horn in F 2

Trumpet in C 1

Trumpet in C 2

Trombone 1

Trombone 2

Percussion 1

Percussion 2

Marimba

Violin I

Violin II

Viola

Violoncello

Double Bass

Respecteu la feina dels autors i dels editors. Fotoreparar o escanejar les partitures sense permís és il·legal.
si no es després d'haver adquirit o llogat un exemplar i per a ús exclusivament individual i privat.

6

Fl. 1
Fl. 2
Ob. 1
Ob. 2
B♭ Cl. 1
B♭ Cl. 2
Bsn. 1
Hn. 1
Hn. 2
C Tpt. 1
C Tpt. 2
Tbn. 1
Tbn. 2
Marimba
Tom-toms
Vibrphone
Perc. 1
Perc. 2
Vln. I
Vln. II
Vla.
Cello
D. Bass

C

12

Fl. 1

Fl. 2

Ob. 1

Ob. 2

B♭ Cl. 1

B♭ Cl. 2

Bsn. 1

Bsn. 2

Hn. 1

Hn. 2

C Tpt. 1

C Tpt. 2

Tbn. 1

Tbn. 2

Perc. 1

Perc. 2

Vln. I

Vln. II

Vla.

Cello

D. Bass

Tom-toms

12

13

